

Publicerad 2008-08-03 23:05 av Mats

En rapport från dagens Sverige

Symbiosens negativa följder

Hon var 85 år och styrde sina barn som hon alltid gjort, med järnhand.

När hon öppnade näven för att hälsa syntes inte järnet som sakta slöt sig runt den andres hand. (Ger man henne ett finger, tar hon hela handen)

Nej det fanns aldrig något järn där, järnet som föddes i hennes stenhårda hjärta transporterades upp till hjärnan där det smiddes till manipulationer och skuldbeläggande, allt under ett täcke av léenden.

Och vem var han då? Hennes sextiofemåriga son, ett förvuxet barn. Som i närvaro av sin mamma förvandlades till en löjeväckande springpojke som var livrädd för att det eviga léendet skulle försvinna från sin exekutor, domaren som övervakade livet både för sig själv och för honom.

Lögnerna höll dem samman. Lögnen som sa att men kan vara ett barn när man är sextiofem år Ett sextiofem årigt barn? (får såna gå på dagis?) Och lögnen som sa att man kan vara mamma, sedan barnen fått pension. Men lögnen var en förutsättning för den symbios som gällde mellan dem. Med hennes kontrollerande som hade jagat bort alla hans fruar och hans barn. Kvar var bara en självsvådig kvinna och en osjälvständig karl som utgav sig för att vara Mamma och barn

Lyckliga familjen

Om inte det varit för att spriten höll på att ta hans liv, och döden hennes

Det kostar på att bevara en lycklig relation med sin mamma, genom åren

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mats med Poeter.se id #11075 innehar upphovsrätten